

УДК 338.314

Гончарук Михайло Анатолійович

студент кафедри фінансів та фінансово-економічної безпеки
Київський національний університет технологій та дизайну

Гончарук Михаил Анатольевич

студент кафедры финансов и финансово-экономической безопасности
Киевский национальный университет технологий и дизайна

Goncharuk Mikhail Anatolyevich

student Department of Finance and the financial and economic security
Kyiv National University of Technology and Design

МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ВИЗНАЧЕННЯ ТА ОЦІНКИ

ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

МЕТОДИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ОПРЕДЕЛЕНИЯ И ОЦЕНКИ

ПЛАТЕЖЕСПОСОБНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ

METHODICAL BASES TO IDENTIFY AND EVALUATE SOLVENCY

Анотація. У статті визначені основні методичні підходи до оцінки рівня платоспроможності підприємства.

Ключові слова: платоспроможність підприємства, коефіцієнт ліквідності, коефіцієнт маневреності власного капіталу, коефіцієнт платоспроможності (автономії); коефіцієнт фінансування; коефіцієнт забезпеченості власними оборотними засобами; коефіцієнт маневреності власного капіталу.

Аннотация. В статье определены основные методические подходы к оценке уровня платежеспособности предприятия.

Ключевые слова: платежеспособность предприятия, коэффициент ликвидности, коэффициент маневренности собственного капитала, коэффициент платежеспособности (автономии) коэффициент

финансирования; коэффициент обеспеченности собственными оборотными средствами; коэффициент маневренности собственного капитала.

Summary. In the article the basic methodological approaches to the assessment of solvency.

Keywords: solvency, liquidity ratio, maneuverability equity ratio, solvency ratio (autonomy); rate financing; ratio of working capital; factor mobility equity.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями. В умовах ринкових відносин на питання платоспроможності суб'єктів господарювання звертається особлива увага, оскільки інформація про наявність коштів для покриття зобов'язань необхідна не лише керівникам підприємства для того, щоб прогнозувати фінансову діяльність на перспективу, в оцінці платоспроможності зацікавлені банківські установи при визначенні кредитоспроможності позичальника та підприємства-партнери, що надають комерційний кредит.

Стабільні позиції мають і матимуть в майбутньому лише ті підприємства, що постійно розвиваються. В таких умовах значно зростає роль оцінки ліквідності та платоспроможності підприємства.

Кожне підприємство є незалежним товаровиробником. Воно може самостійно приймати будь-які рішення в межах чинного законодавства. Але, ефективність цих рішень багато в чому залежить від об'єктивності, своєчасності та всебічності оцінювання існуючого й очікуваного фінансово-економічного стану підприємства.

Платоспроможність характеризує здатність організацій і підприємств своєчасно розраховуватися за своїми зобов'язаннями. Фінансове стійке підприємство, яке працює рентабельно, має реальну можливість бути платоспроможним, оскільки забезпечує в процесі кругообігу виробничих фондів перевищення грошових надходжень над їх видатками, тобто сплачує борги і накопичує власний капітал.

Актуальність і практична значимість теми дипломної роботи обумовлена низкою причин. По-перше, у даний час, в українській економіці добра половина підприємств є збитковими за результатами діяльності, деякі з них слід вже давно оголосити банкрутами, а отримані кошти перерозподілити на користь ефективних виробництв, що безсумнівно б сприяло оздоровленню вітчизняного ринку. По-друге, в умовах масової неплатоспроможності господарюючих суб'єктів, особливого значення набувають заходи для запобігання кризових ситуацій, а також заходи, спрямовані на відновлення платоспроможності підприємства і стабілізацію його фінансового стану.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор, виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. Питання теорії і практики оцінки платоспроможності та ліквідності підприємств розглядалися в працях зарубіжних і вітчизняних науковців та практиків, зокрема: Л. Чечевіценої, Е. Нікбахта, А. Гропеллі, В. Ковальова, А. Шеремета, І. Бланка, Г. Савицької, В. Івахненко, Л. Лахтіонової та ін

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є проведення аналізу платоспроможності і визначення основних методичних засад визначення та оцінки платоспроможності підприємства.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. У світовій практиці існує декілька методичних підходів до оцінки рівня платоспроможності підприємства.

Метод коефіцієнтів базується на визначенні коефіцієнтів ліквідності і їх подальшому аналізі, який може проводитись таким чином:

- порівняння із встановленими нормативами (нормативний метод);
- порівняння коефіцієнтів певного підприємства з аналогічними показниками інших підприємств цієї ж галузі (порівняльний аналіз);

— порівняння коефіцієнтів певного підприємства з аналогічними показниками фірм, які є провідними у даній галузі (бенчмаркінг).

Даний метод є досить простим у використанні, не потребує спеціального інформаційного забезпечення, але має значні недоліки:

- оціночні коефіцієнти надають аналітику статистичну інформацію (на певну дату) про платоспроможність підприємства, і, таким чином, об'єктивність аналізу знижується;
- інфляція дуже перекручує дані балансових звітів, що також негативно впливає на ступінь об'єктивності аналізу;
- підприємство може використати прийом «прикрашення» звітності, щоб створити видимість вищих показників [1].

Методи дискримінантних показників платоспроможності полягають у тому, щоб на базі низки коефіцієнтів оцінити синтетичним чином фінансову ситуацію підприємства з точки зору його життєздатності та безперервності господарської діяльності у короткостроковому періоді.

Коефіцієнти даного методу отримують у результаті дослідження згідно з технікою дискримінантного аналізу, а саме:

- порівнюються за певний період на основі низки коефіцієнтів дві вибірки підприємств, побудовані за обсягом та/або видом діяльності, одна з яких містить підприємства, що мають труднощі з платежами, а інша включає тільки «здорові» підприємства;
- відбираються за допомогою різноманітних статистичних тестів коефіцієнти, що дозволяють визначити краще підприємство, представлене в одній з двох вибірок;
- розробляється за допомогою прийомів дискримінантного аналізу лінійна комбінація з визначальних коефіцієнтів.

Аналіз платоспроможності (фінансової стійкості) підприємства здійснюється шляхом розрахунку таких показників:

- коефіцієнта платоспроможності (автономії);

- коефіцієнта фінансування;
- коефіцієнта забезпеченості власними оборотними засобами;
- коефіцієнта маневреності власного капіталу [2].

Коефіцієнт платоспроможності (автономії) розраховується як відношення власного капіталу підприємства до підсумку балансу підприємства і показує питому вагу власного капіталу в загальній сумі коштів, авансованих в його діяльність.

Коефіцієнт фінансування розраховується як співвідношення залучених і власних засобів і характеризує залежність підприємства від залучених засобів.

Коефіцієнт забезпеченості власними оборотними коштами розраховується як відношення величини чистого оборотного капіталу до величини оборотних активів підприємства і показує забезпеченість підприємства власними оборотними коштами.

Коефіцієнт маневреності власного капіталу показує, яка частина власного капіталу використовується для фінансування поточної діяльності, тобто вкладена в оборотні кошти, а яка - капіталізована. Коефіцієнт маневреності власного капіталу розраховується як відношення чистого оборотного капіталу до власного капіталу.

Для здійснення діагностики ліквідності та платоспроможності варто застосовувати методи, що використовуються на практиці і дозволяють приймати ефективні управлінські рішення. До таких методів необхідно віднести: трансформаційні, вертикального та горизонтального аналізу звітності, методи дискримінантного аналізу, коефіцієнтний аналіз та аналіз грошових потоків.

Трансформаційні методи застосовуються у випадку трансформації звітності у більш зручний вигляд. У даному випадку його застосування можливе для розподілу активів та пасивів за групами, тобто обсяги активів і пасивів залишаються стабільними, однак вони формуються по-іншому, ніж у балансі підприємства, з метою полегшення проведення діагностики.

Вертикальний аналіз спрямований на визначення та зміну структури активів та пасивів, розподілених, відповідно, за рівнем ліквідності та термінами повернення. Горизонтальний аналіз полягає у вивченні змін величини активів, пасивів, грошових потоків та коефіцієнтів ліквідності в динаміці.

Методи дискримінантного аналізу застосовуються, коли у процесі діагностики платоспроможності визначається ймовірність банкрутства. У цьому аспекті застосовують вітчизняні та зарубіжні моделі оцінки ймовірності банкрутства [3].

Коефіцієнтний аналіз застосовується у процесі розрахунку показників ліквідності: коефіцієнт абсолютної, швидкої, поточної та загальної ліквідності. До цього методу застосують ще два методи: нормативний (порівняння коефіцієнтів об'єкта діагностики із нормативними значеннями) та бенчмаркінг (порівняння показників ліквідності із аналогічними показниками підприємства-аналога, конкурента, лідера в галузі чи регіоні).

Метод аналізу грошових потоків полягає в дослідженні вхідних та вихідних грошових потоків, визначенні чистих грошових потоків. Застосування цього методу має на меті визначити, настільки грошові надходження є більшими (меншими) за грошові видатки, спрогнозувати майбутні грошові потоки.

Збір інформації для проведення діагностики ліквідності та платоспроможності включає пошук необхідних джерел даних, їх трансформацію з метою полегшеного застосування і систематизацію залежно від звітних періодів. Проведення діагностики передбачає встановлення цілей, що супроводжуються її здійсненням. Основними цілями діагностики ліквідності та платоспроможності можуть бути: визначення кредитоспроможності підприємства, інвестиційної привабливості, задоволення інтересів власників щодо ефективності витрачання коштів, визначення здатності підприємства до реструктуризації та інші.

Активи підприємства прийнято розподіляти на 4 групи залежно від рівня ліквідності: абсолютно ліквідні, швидколіквідні, повільноліквідні, важколіквідні. До кожної із цих груп належить певний вид активу. Склад кожної групи активу відображено у табл. 1.

Таблиця 1

Розподіл активу за рівнем ліквідності

Види активу	Склад групи
Абсолютно ліквідні активи (А1)	Гроші та їх еквіваленти та поточні фінансові інвестиції
Швидколіквідні активи (А2)	Дебіторська заборгованість за товари, роботи та послуги, дебіторська заборгованість за виданими авансами, з бюджетом, з податку на прибуток та інша поточна дебіторська заборгованість
Повільноліквідні активи (А3)	Запаси, поточні біологічні активи, витрати майбутніх періодів, інші оборотні активи, необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття
Важколіквідні активи (А4)	Необоротні активи підприємства (1 розділ активу балансу)

У стислому вигляді 3 перші групи активів дорівнюють сумі оборотних активів та необоротних активів, утримуваних для продажу, та груп вибуття. До четвертої групи активів належать необоротні активи підприємства, переважну частку яких складають основні засоби, незавершене будівництво, нематеріальні активи та інші необоротні активи [4].

Однак у літературі існують суперечності між тим, які активи до якої групи відносити. Таким чином, необоротні активи та групи вибуття, що визнаються утримуваними для продажу, і період завершення продажу, по якому продовжено строк більше одного року, належать до важколіквідних активів. Однак, якщо продаж, як очікується, буде завершено протягом року з дати визнання їх такими, що утримуються для продажу, то вони належать до повільноліквідних активів.

З метою визначення рівня платоспроможності підприємства необхідним є також розподіл пасивів за термінами їх повернення. Таким чином, пасиви балансу розподіляються на 4 групи (табл. 2).

Таблиця 2

Розподіл пасиву за термінами повернення

Види пасиву	Склад групи
Найтерміновіші пасиви (П1)	Поточна кредиторська заборгованість за: товари, роботи, послуги, розрахунками з бюджетом; розрахунками зі страхування; розрахунками з оплати праці, поточні забезпечення, інші поточні зобов'язання
Короткострокові пасиви (П2)	Короткострокові кредити банків, поточна кредиторська заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями
Довгострокові пасиви (П3)	Довгострокові зобов'язання і забезпечення (2-ий розділ пасиву балансу), зобов'язання, пов'язані з необоротними активами утримуваними для продажу, та групами вибуття (4-ий розділ пасиву балансу)
Стійкі пасиви (П4)	Власний капітал (1-ий розділ пасиву балансу)

Найтерміновіші та короткострокові пасиви в сумі повинні дорівнювати третьому розділу пасивів балансу: поточні зобов'язання і забезпечення. Основними показниками, що визначають ліквідність підприємства, є коефіцієнт абсолютної, швидкої, поточної та загальної ліквідності. Розрахункові значення цих коефіцієнтів, дозволяють виявляти, яка частка поточних боргів підприємства покривається різними активами [5].

Таблиця 3

Основні показники ліквідності підприємства

Назва показника	Формула	Норм. значення
Коефіцієнт загальної ліквідності (коефіцієнт покриття) = оборотні активи / поточні зобов'язання		
Кп.	$\frac{\Phi 1 \text{ р. } 1195}{\Phi 1 \text{ р. } 1695}$	>1
Коефіцієнт швидкої ліквідності = найбільш ліквідні оборотні засоби / поточні		

Назва показника	Формула	Норм. значення
зобов'язання		
Кш.л.	$\Phi 1(p.1195 - p.1100) / \Phi 1 p.1695$	0,8-1,0
Коефіцієнт абсолютної ліквідності = грошові засоби та їх еквіваленти і поточні фінансові інвестиції / поточні зобов'язання		
Каб.л.	$\frac{\Phi 1 (p. 1160 + p. 1165)}{\Phi 1 p. 1695}$	0,2-0,5
Співвідношення короткострокової дебіторської та кредиторської заборгованостей		
Відношення дебіторської до кредиторської заборгованості	$\frac{\Phi 1 (p. 1125 + 1130 + 1135 + 1155)}{\Phi 1 p. 1695}$	>1
Чистий оборотний капітал, ум.од. = оборотні активи – поточні зобов'язання		
ЧОК	$\Phi 1 (p.1195 - p.1695)$	>1 ↑
Коефіцієнт забезпечення оборотних активів власними коштами = ЧОК / оборотні активи		
Кз.в.к	$\text{ЧОК} / \Phi 1 p. 1195$	Збільш. >0,1
Маневреність робочого капіталу = запаси / ЧОК		
Мр.к	$\Phi 1 p. 1100 / \text{ЧОК}$	Зменш.
Маневреність власних обігових коштів = кошти / ЧОК		
Мв.о.к	$\Phi 1 p.1165 / \text{ЧОК}$	Збільш.
Коефіцієнт забезпечення власними обіговими коштами запасів = ЧОК / запаси		
Кзаб.о.к	$\text{ЧОК} / \Phi 1 p. 1100$	Збільш.
Коефіцієнт покриття запасів = «Нормальні» джерела покриття запасів / запаси		
Кп.з	$\Phi 1 (p.1495-1095+1595+1600+1610) / \Phi 1 p. 1100$	Збільш.

1. Коефіцієнт загальної ліквідності (коефіцієнт покриття). Характеризує достатність обігових коштів для погашення боргів протягом року. Для нормального функціонування підприємства цей показник має бути більшим за одиницю. Зростання його — позитивна тенденція. Орієнтовне значення показника підприємство встановлює самостійно. Воно залежатиме від щоденної потреби підприємства у вільних грошових ресурсах.

2. Коефіцієнт швидкої ліквідності. Аналогічний коефіцієнту покриття, але обчислюється за вузьким колом поточних активів (з розрахунку виключають найменш ліквідну їх частину — виробничі запаси). Показує скільки одиниць найбільш ліквідних активів припадає на одиницю термінових боргів.

3. Коефіцієнт абсолютної ліквідності. Він є найбільш жорстким критерієм ліквідності підприємства і показує, яку частину короткострокових зобов'язань можна за необхідності погасити негайно.

4. Співвідношення короткострокової дебіторської та кредиторської заборгованості. Показує здатність розраховуватись з кредиторами за рахунок дебіторів протягом одного року.

5. Чистий оборотний капітал. Його наявність та величина свідчать про спроможність підприємства не тільки погасити свої короткострокові зобов'язання, але і має резерви для розширення діяльності. Оптимальна сума чистого оборотного капіталу залежить від особливостей діяльності компанії, зокрема від її масштабів, обсягів реалізації, швидкості оборотності матеріальних запасів і дебіторської заборгованості.

6. Коефіцієнт забезпечення оборотних активів власними коштами. Абсолютна можливість перетворення активів у ліквідні кошти.

7. Маневреність робочого капіталу. Показує частку запасів, тобто матеріальних виробничих активів у власних обігових коштах. Збільшення даного показника обмежує свободу маневру власними коштами.

8. Маневреність власних обігових коштів. Показує частку абсолютно ліквідних активів у власних обігових коштах; забезпечує свободу фінансового маневру.

9. Коефіцієнт забезпечення власними обіговими коштами запасів. Показує наскільки запаси, що мають найменшу ліквідність у складі оборотних активів, забезпечені довгостроковими джерелами фінансування.

10. Коефіцієнт покриття запасів. Показує скільки на одиницю коштів, що вкладені в запаси, припадає у сукупності власних коштів, довго- та короткострокових зобов'язань.

Аналіз даних показників ліквідності дасть змогу визначити здатність підприємства виконувати свої короткострокові (поточні) зобов'язання за рахунок своїх поточних активів. Підприємство вважається за ліквідне, якщо його поточні активи перевищують поточні зобов'язання. Проте, коефіцієнти

ліквідності не можуть виступати точними індикаторами фінансового стану підприємства. Вони відображають ліквідність лише на дату складання балансу і не враховують сплату боргів.

Аналіз грошових потоків передбачає визначення чистого грошового потоку (cash flow) операційної, інвестиційної та фінансової діяльності. Результати такого аналізу дозволять виявити, на які цілі витрачається переважний обсяг коштів та яка діяльність забезпечує підприємству найбільші надходження. Необхідним у даному напрямку є визначення free cash flow, який розраховується сумою операційного та інвестиційного чистого грошового потоку.

Основним завданням, що стоїть при розрахунку free cash flow, є виявлення необхідності залучення зовнішніх фінансових ресурсів. При додатному значенні цього показника підприємство не потребує зовнішніх фінансових ресурсів, і навпаки.

Оцінка грошових потоків може здійснюватись також за допомогою коефіцієнта ліквідності грошового потоку, який визначається наступним чином:

$$КЛ_{г.п.} = ПГП - (ГА_k - ГА_п) / НГП, \quad (1.1)$$

де $КЛ_{г.п.}$ – коефіцієнт ліквідності грошового потоку;

$ПГП$ – сума позитивних грошових потоків підприємства (надходження) за певний період, грн.;

$ГА_k$ – сума залишку грошових активів підприємства на кінець періоду, що розглядається, грн.;

$ГА_п$ – сума залишку грошових активів підприємства на початок періоду, що розглядається, грн.;

$НГП$ – сума негативних грошових потоків підприємства (витрачання) за певний період, грн.

У процесі аналізу платоспроможності підприємства необхідним є визначення рівня його платоспроможності, в основу чого покладено розподіл

активів за рівнем ліквідності та пасивів за терміном повернення. У табл. 4. показано рівні платоспроможності підприємства та критерії віднесення останніх до того чи іншого рівня.

Таблиця 4

Критерії розподілу підприємств за рівнем платоспроможності

Критерії	Рівень платоспроможності підприємства	Характеристика
$A1 > П1 + П2$ $A1 + A2 > П1 + П2$ $A1 + A2 + A3 > П1 + П2$ $A1 + A2 + A3 + A4 > П1 + П2$	Високий	Підприємство характеризується високим потенціалом ліквідності та платоспроможності, і всі свої активи переважно формує за рахунок власних коштів
$A1 < П1 + П2$ $A1 + A2 > П1 + П2$ $A1 + A2 + A3 > П1 + П2$ $A1 + A2 + A3 + A4 > П1 + П2$	Середній	На підприємстві недостатньо абсолютно ліквідних активів, що пов'язано із наявністю великих обсягів дебіторської заборгованості. У цілому, підприємство є ліквідним і може своєчасно забезпечити погашення зобов'язань. У такій ситуації рекомендується підприємству розробляти заходи з реструктуризації дебіторської заборгованості
$A1 < П1 + П2$ $A1 + A2 < П1 + П2$ $A1 + A2 + A3 > П1 + П2$ $A1 + A2 + A3 + A4 > П1 + П2$	Помірний	Значну частку оборотного капіталу підприємства складають запаси, сформовані за рахунок залучених коштів. Наявність значних обсягів запасів свідчить про те, що підприємство неефективно використовує оборотний капітал
$A1 < П1 + П2$ $A1 + A2 < П1 + П2$ $A1 + A2 + A3 < П1 + П2$ $A1 + A2 + A3 + A4 > П1 + П2$	Низький	Підприємства свої оборотні активи формують лише за рахунок залучених на короткий термін коштів (поточних зобов'язань). У такому випадку в обороті підприємства немає власних коштів, а лише залучені та позикові. Частина поточних боргів підприємства спрямована на створення необоротних активів.
$A1 < П1 + П2$ $A1 + A2 < П1 + П2$ $A1 + A2 + A3 < П1 + П2$ $A1 + A2 + A3 + A4 < П1 + П2$	Підприємство перебуває на межі банкрутства	Такий стан свідчить, що підприємство є банкрутом, оскільки його майна (активів) не вистачить, щоб погасити поточну заборгованість. Така ситуація має місце, коли підприємство працює збитково і в нього є непокритий збиток, що впливає на зменшення власного капіталу (власний капітал має від'ємне значення)

Заключним етапом діагностики ліквідності та платоспроможності підприємства є формування висновків, які дозволяють отримати інформацію про чинники впливу на діяльність підприємства та сформувані пропозиції і рекомендації для підприємства. У процесі діагностики ліквідності та платоспроможності підприємства важливим є визначення чинників, які обумовлюють їх зміну. До таких чинників варто віднести: розміри короткострокової заборгованості; структура поточних боргів; надійність та платоспроможність кредиторів; напрями використання залучених чи позичених коштів; структура оборотного капіталу підприємства; вид діяльності підприємства та тривалість виробничого циклу; наявність дебіторської заборгованості (термін виникнення та погашення); наявність розроблених заходів комплексного управління оборотними активами; наявність браку; наявність розроблених схем розрахунків з покупцями та постачальниками; збутова політика підприємства.

Результати діагностики ліквідності та платоспроможності виступають вагомим інструментом визначення становища підприємства на ринку товарів, капіталів та цінних паперів. Проведені розрахунки допомагають підприємству визначити негативні чинники впливу на фінансові результати та фінансовий стан в цілому. Основним завданням діагностики ліквідності та платоспроможності є: розподіл активів та пасивів на групи, залежно від рівня ліквідності та терміну повернення, відповідно, розрахунок та оцінка коефіцієнтів ліквідності; аналіз грошових надходжень та витрат; встановлення рівня платоспроможності підприємства. Ліквідність і платоспроможність є складовими оцінювання фінансового стану та визначення загрози банкрутства підприємства. У подальших дослідженнях варто спрямувати увагу на визначення впливу рівня платоспроможності суб'єкта господарювання в поточному періоді на ймовірність банкрутства в майбутньому. Рівень платоспроможності підприємства визначає загрози та ризики щодо збитковості та виникнення кризи неплатежів.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку.

По-перше, при визначенні платоспроможності підприємства термін зобов'язань не має істотного значення.

По-друге, платоспроможність підприємства може погіршитися внаслідок того, що у структурі активів значну частину посідає безнадійна дебіторська заборгованість, основні засоби, неприбуткові довгострокові вкладення.

По-третє, платоспроможність підприємства – це не лише показник. Доказом цього може стати той факт, що значення показника вказує на стан платоспроможності підприємства на певну дату розрахунку, тобто для нього характерна одномоментність, і це значення залежить від об'єктивно зумовлених змін, пов'язаних із надходженням та сплатою коштів.

На нашу думку, платоспроможність підприємства – це його здатність у повному обсязі й у визначений термін розрахуватися за своїми зобов'язаннями за допомогою грошових ресурсів та інших активів і спроможність здійснювати безперервну фінансово-господарську діяльність.

Вважаємо, що такий підхід до визначення «платоспроможності» дасть змогу точніше розкрити сутність цього поняття.

У подальших дослідженнях варто спрямувати увагу на визначення впливу рівня платоспроможності суб'єкта господарювання в поточному періоді на ймовірність банкрутства в майбутньому. Рівень платоспроможності підприємства визначає загрози та ризики щодо збитковості та виникнення кризи неплатежів.

Література:

1. Журавльова Ю. Ю. Сутність платоспроможності підприємства / Ю. Ю. Журавльова // *Фінанси України*. — 2015. — №1. — С. 116–120.
2. Лагун, М. І. Методичні аспекти аналізу платоспроможності підприємства [Текст] : / М. І. Лагун – *Формування ринкових відносин в Україні*. – 2016. – № 2. - С.53-58.

3. Марцин, В. С. Надійність, платоспроможність та фінансова стійкість - основні складові оцінки фінансового стану підприємства [Текст] : / В. С. Марцин – Економіка. Фінанси. Право. – 2014. – № 7. – С.26-30.
4. Музиченко, А. О. Методи оптимізації структури фінансових ресурсів [Текст] : / А.О. Музиченко – Економіка. Фінанси. Право (укр.). –2015. – № 6.- С.12-16.
5. Лахтіонова Л. А. Фінансових аналіз суб'єктів господарювання [Монографія] / Л. А. Лахтіонова – Київ: КНЕУ, 2015.- 365 с.
6. Чубка О.М. Оцінка методів управління оборотним капіталом промислових підприємств / О.М.Чубка, О.М. Рудницька // Проблеми економіки та управління: [зб. наук. пр.] / Національний університет "Львівська політехніка"; редкол.: відп.ред. Й.М. Петрович. - Львів, 2009. – Вип. №640. – С.440-445.